10/09/2021

Σπανουδάκης: Εκεί Μαρμαρωμένος θα περιμένει τη σωστή ώρα

/ Επικαιρότητα

“Ένα παραμυθάκι για τον Κωνσταντίνο” τιτλοφορείται η επίκαιρη ανάρτηση του μουσικοσυνθέτη Σταμάτη Σπανουδάκη. “Είναι πολλοί που λένε ότι όλα αυτά είναι ψέματα ή παραμύθια για μικρά παιδιά. Τι να σας πω, μπορεί και να ‘χουν δίκιο. Εγώ θα έλεγα: Παρέα με τους μύθους ταξιδεύω στ’ ανοιχτά γιατί ότι είναι κρυμμένο, μυστικό και μαγεμένο, αγαπώ αληθινά”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Μιά φορά κι’ έναν καιρό, πριν από πολλά χρόνια σε μια όμορφη χώρα, ζούσε ένα μικρό παιδάκι, ο Κωνσταντίνος. Εκεί μεγάλωνε σχεδόν όπως όλα τα παιδάκια,

παίζοντας με τους φίλους και τα αδέρφια του στο παλάτι. Ξέχασα βέβαια να σας πω, ότι οι γονείς του Κωνσταντίνου, ο Μανουήλ Παλαιολόγος και η Ελένη Δραγάτση, ήταν οι βασιληάδες της όμορφη αυτής χώρας. Μια μέρα λοιπόν εκεί που έπαιζε με τους φίλους του στο δάσος, είδε έναν μικρό δικέφαλο αητό πληγωμένο από κάποιους ανόητους κυνηγούς, να κάθεται πάνω σ' ένα παληό κομμάτι άσπρο μάρμαρο.

Χωρίς να φοβηθεί καθόλου τον πήρε στην αγκαλιά του και τον έφερε μαζί με τους φίλους του στο παλάτι. Εκεί ο δικέφαλος αητός μεγάλωνε πια κοντά στον Κωνσταντίνο.

Πέρασαν πολλά χρόνια και πέθανε ο πατέρας του Κωνσταντίνου ο βασιληάς Μανουήλ. Έτσι ο Κωνσταντίνος τώρα με τη σειρά του στέφθηκε βασιληάς (στον Μυστρά κοντά στην αρχαία Σπάρτη όπου βρισκόταν τότε). Αμέσως μετά, σ' ένα μεγάλο βαπόρι με βασιλικά εμβλήματα, ο Κωνσταντίνος, ο δικέφαλος και οι φίλοι του, ταξίδεψαν στην πρωτεύουσα της χώρας την αγαπημένη Πόλη.

Εκεί ο Κωνσταντίνος, άφησε τον αητό να πέτάει γύρω απ΄τα τείχη της και πήγε να προσκυνήσει στην μεγάλη εκκλησία, την Αγία Σοφία, για να κυβερνήσει δίκαια την περιτριγυρισμένη από εχθρούς πόλη του και τους ανθρώπους της.

Ο Θεός τον άκουσε λυπημένος γιατί «Ηταν θέλημα Θεού, η πόλη να τουρκέψει», άλλα του έδωσε τρία σημαντικά και αόρατα για τους πολλούς δώρα˙ Αγάπη, πίστη και ελπίδα.

Ήρθε λοιπόν το πλήρωμα του χρόνου κι έπεσε η πόλη του Κωνσταντίνου στα χέρια των αλλόθρησκων και μαζί της έπεσε κι ο βασιληάς Κωνσταντίνος στα τείχη της, εκεί κοντά στην πύλη του Αγίου Ρωμανού, σαν απλός στρατιώτης, προτιμώντας τον τιμημένο θάνατο, από το να δεί την πόλη του σκλαβωμένη.

Στον ουρανό τώρα, η Μητέρα Του Θεού, που αγαπούσε και τον Κωνσταντίνο και την πόλη του, δάκρυσε. Οι Αρχάγγελοι Μιχαήλ και Γαβριήλ που ήταν κοντά της, Την παρηγορούσαν λέγοντας:
«Σώπασε Κυρά Δέσποινα και μην πολυδακρύζεις,

Πάλι με χρόνια με καιρούς, πάλι δικά Σου θάναι».

Την ίδια στιγμή κάτω στη γή, ο Κωνσταντίνος λίγο πρίν κλείσει τα μάτια του, ακούει ένα φτερούγισμα και Άγγελος κυρίου, (άλλοι λένε ο αγαπημένος του δικέφαλος αητός) τον σκέπασε με τις φτερούγες του και τον και τον έκρυψε κάτω απ' την Πόλη. Εκεί Μαρμαρωμένος θα περιμένει τη σωστή ώρα, να τον ξυπνήσει ο Αγγελος και να τον φέρει πάλι στην αγαπημένη του Πόλη, για να συνεχίσει την βασιλεία του μαζί με τους φίλους και τον δικέφαλο αητό του.

Είναι πολλοί που λένε ότι όλα αυτά είναι ψέματα ή παραμύθια για μικρά παιδιά. Τι να σας πω, μπορεί και να 'χουν δίκιο. Εγώ θα έλεγα:

«Παρέα με τους μύθους ταξιδεύω στ' ανοιχτά γιατί ότι είναι κρυμμένο, μυστικό και μαγεμένο, αγαπώ αληθινά».

Stamatis Spanoudakis Σταμάτης Σπανουδάκης (OFFICIAL)

16 ώρ. ·

Ενα παραμυθάκι για τον Κωνσταντίνο.

Μιά φορά κι' έναν καιρό, πριν από πολλά χρόνια σε μια όμορφη χώρα, ζούσε ένα μικρό παιδάκι, ο Κωνσταντίνος. Εκεί μεγάλωνε σχεδόν όπως όλα τα παιδάκια, παίζοντας με τους φίλους και τα αδέρφια του στο παλάτι. Ξέχασα βέβαια να σας πω, ότι οι γονείς του Κωνσταντίνου, ο Μανουήλ Παλαιολόγος και η Ελένη Δραγάτση, ήταν οι βασιληάδες της όμορφη αυτής χώρας. Μια μέρα λοιπόν εκεί που έπαιζε με τους φίλους του στο δάσος, είδε έναν μικρό δικέφαλο αητ... **Δείτε περισσότερα**